

CD 8.5.1 CURRICULUM DISCIPLINĂ

Redacția: 06

Data: 20.09.2017

Pag. 1/11

FACULTATEA DE MEDICINĂ

PROGRAMUL DE STUDII 0913.1 ASISTENȚA MEDICALĂ GENERALĂ

DEPARTAMENTUL MEDICINĂ INTERNĂ DISCIPLINA DE MEDICINĂ INTERNĂ-SEMILOGIE

APROBATĂ

la ședința Comisiei de asigurare a calității și
evaluării curriculare Facultatea Medicină

Proces verbal nr. ___ din _____

Președinte, dr. hab.șt. med., conf. univ.

Suman Serghei _____

APROBATĂ

la ședința Consiliului Facultății de Medicină 1

Proces verbal nr. ___ din _____

Decanul Facultății dr.șt. med., conf. univ

Plăcintă Gheorghe _____

APROBATĂ

la ședința Disciplinei de medicină internă-semiologie

Proces verbal Nr. _8_ din _02.02.2018_

Șef catedră, dr. hab. șt. med., prof. univ.

Istrati Valeriu _____

CURRICULUM

DISCIPLINA SEMIOLOGIE MEDICALĂ

Studii integrate

Tipul cursului: **Disciplină obligatorie**

Chişinău, 2018

CD 8.5.1 CURRICULUM DISCIPLINĂ

Redacția: 06

Data: 20.09.2017

Pag. 2/11

I. PRELIMINARII

- **Prezentarea generală a disciplinei: locul și rolul disciplinei în formarea competențelor specifice ale programului de formare profesională/specialității**

Studierea tehnicii și metodelor clinice de examinare al bolnavilor terapeutici; principalelor metode de diagnostic de laborator și instrumentale (cu cele mai complicate de a le face cunoștință);

- **Misiunea curriculumului (scopul) în formarea profesională**

a învăța de a depista simptomele afecțiunilor organelor interne, a putea înțelege și explica originea lor;

a învăța argumentarea diagnosticului de sindrom;

a învăța a aprecia rolul simptomelor și sindroamelor în diagnosticul unora din cele mai importante afecțiuni cu explicarea principiilor de ajutor medical urgent în aceste afecțiuni (pregătirea către stadiul practic după anul III).

- Limba/limbile de predare a disciplinei: română, rusă, franceză, engleză;
- Beneficiari: studenții anului 2, facultatea Medicină Nr.1, specialitatea Asistența medicală.

II. ADMINISTRAREA DISCIPLINEI

Codul disciplinei	S.03.O.025		
Denumirea disciplinei	Semiologie medicală		
Responsabil (i) de disciplină	Istrati Valeriu		
Anul	2	Semestrele	3
Numărul de ore total, inclusiv:			150
Curs	30	Lucrări practice	30
Seminare	15	Lucrul individual	75
Forma de evaluare	E	Numărul de credite	5

III. OBIECTIVELE DE FORMARE ÎN CADRUL DISCIPLINEI

La finele studierii disciplinei studentul va fi capabil:

- **la nivel de cunoaștere și înțelegere:**
- să recunoască sindroamele principale în medicina internă la pacienți;
- să cunoască particularitățile debutului și evoluției afecțiunilor principale ale medicinei interne;
- să înțeleagă metodologia și particularitățile examinării pacienților cu afecțiuni principale ale medicinei interne;
- să cunoască, etiologia și patogenia bolilor principale ale medicinei interne în prisma realizării clinice ale sindroamelor studiate;
- să cunoască metodele contemporane de investigație (urgente și programate) în afecțiunile principale ale medicinei interne;
- **să cunoască principiile de tratament ale urgențelor medicale principale în cadrul bolilor interne;**
- să cunoască metodele de profilaxie a patologiilor cronice și acute aplicate în medicina internă.
- **la nivel de aplicare:**
- aplicarea cunoștințelor teoretice în practica activității profesionale și sociale;
- colectarea și estimarea corectă a acuzelor și datelor de anamneză cu explicația mecanismelor lor;
- examinarea corectă a pacienților pe sisteme;
- stabilirea diagnosticului prezumtiv sindromal;
- aplicarea metodele de investigație necesare pentru confirmarea diagnosticului;
- aprecierea rezultatelor investigațiilor paraclinice și instrumentale;
- principiile acordării ajutorului urgent în stările critice întâlnite în medicină internă;

CD 8.5.1 CURRICULUM DISCIPLINĂ

Redacția:	06
Data:	20.09.2017
Pag. 3/11	

- îndeplinirea și redactarea documentelor medicale (în cadrul completării fișei de observației academice);
- elaborarea proiectelor de cercetare științifică în domeniul medicinei interne.
- **la nivel de integrare:**
- aprecierea importanței patologiei interniste în contextul medicinei generale și integrării cu disciplinele conexe medicale;
- aprecierea evoluției proceselor fiziologice, etiologia și fiziopatologia proceselor patologice ale adultului;
- dezvoltarea raționamentului clinic, având la bază principiile de diagnostic sindromal al diverselor forme nozologice și principiile de tratament;
- abordarea creativă a problemelor în medicină internă;
- deducerea interrelației între medicină internă și alte discipline medicale (fiziologie, fiziopatologie, morfopatologie, radiologie etc.);
- aptitudinea de a evalua și autoevalua obiectiv cunoștințele în domeniu;
- consolidarea cunoștințelor și acumularea experienței de examen clinic al pacientului, diagnostic sindromal, și principiile de tratament maladiilor studiate;
- aptitudinea de a însuși noile realizări în disciplina medicină internă-semiologie.
- să aprecieze importanța Bolilor interne în contextul Medicinii.

IV. CONDIȚIONĂRI ȘI EXIGENȚE PREALABILE

Pentru însușirea bună a disciplinei *Medicina internă-semiologie* sunt necesare cunoștințe profunde în domeniul disciplinelor studiate la anii precedenți (biologie medicală și genetica, fiziologie umană, microbiologie, histologie și morfopatologie, fiziologie patologică, radiologie și imagistică medicală, endocrinologie etc.).

V. TEMATICA ȘI REPARTIZAREA ORIENTATIVĂ A ORELOR

Cursuri (prelegeri), lucrări practice/ lucrări de laborator/seminare și lucru individual

Nr. d/o	TEMA	Numărul de ore		
		P	LP/S	L/I
1.	Curs introductiv în semiologia bolilor interne. Deontologie și etica medicală. Documentație medicală.	2	3	5
2.	Planul general de examinare a bolnavului. Inspecția generală a bolnavului. Anropometrie și datele antropometrice. Termometrie. Fișa de temperatură. Curbele termice. Modificările posibile în principalele sindroame ale medicinei interne.	2	3	5
3.	Explorarea clinică în afecțiunile aparatului respirator. Interogatoriul, inspecția generală. Inspecția cutiei toracice. Palparea ca metodă de investigație a bolnavului. Palparea cutiei toracice. Percuția plămânilor. Modificările posibile în principalele sindroame ale medicinei interne.	2	3	5
4.	Auscultația ca metodă de investigație a bolnavului. Auscultația plămânilor. Zgomotele respiratorii principale și supraadaugate. Modificările posibile în principalele sindroame ale medicinei interne.	2	3	5
5.	Explorarea clinică a bolnavului cu afecțiuni ale aparatului cardiovascular. Interogatoriul. Inspecția. Palparea regiunii precordiale și a vaselor sangvine mari. Percuția cordului. Modificările posibile în principalele sindroame ale medicinei interne.	2	3	5
6.	Auscultația cordului. Focarele de auscultație. Zgomotele cardiace normale. Modificările patologice ale zgomotelor cardiace. Ritmurile în trei timpi. Zgomotele supraadaugate. Tulburările ritmului. Modificările posibile în principalele sindroame ale medicinei interne.	2	3	5
7.	Auscultația cordului. Suflurile cardiace. Suflurile sistolice și diastolice. Topografie și iradiere. Fonocardiografia. Modificările posibile în principalele sindroame ale medicinei interne.	2	3	5
8.	Examenul vaselor periferice. Aprecierea pulsului arterial periferic și a tensiunii arteriale. Auscultația vaselor. Metoda de examinare a tensiunii venoase și a vitezei torentului sanguin. Modificările posibile în principalele sindroame ale medicinei interne.	2	3	5
9.	Electrocardiografia. Metoda de înregistrare și descifrarea ECG. Derivațiile standard și toracice. ECG în hipertrofia compartimentelor inimii. Aritmiile.	2	3	5

CD 8.5.1 CURRICULUM DISCIPLINĂ

Redacția: 06

Data: 20.09.2017

Pag. 4/11

Nr. d/o	TEMA	Numărul de ore		
		P	LP/S	L/I
10.	Metodele complementare de examinare a sistemului cardiovascular. Examinarea pacientului standardizat la CUSIM.	2	3	5
11.	Metodele de examinare a bolnavilor cu afecțiuni ale tractului digestiv: acuzele, inspecția, auscultația, percuția, palparea abdomenului. Metodele suplimentare de examinare. Modificările posibile în principalele sindroame ale medicinei interne.	2	3	5
12.	Metodele de examinare a bolnavilor cu afecțiuni ale ficatului și vezicii biliare: acuzele, inspecția, percuția și palparea ficatului, vezicii biliare și a splinei. Modificările posibile în principalele sindroame ale medicinei interne.	2	3	5
13.	Metodele clinice și paraclinice de examinare ale bolnavilor cu afecțiuni ale rinichilor și cailor urinare. Examenul de laborator al urinei. Modificările posibile în principalele sindroame ale medicinei interne.	2	3	5
14.	Metodele de examinare a bolnavilor cu afecțiuni ale sistemului endocrin. Modificările posibile în principalele sindroame ale medicinei interne.	2	3	5
15.	Metodele de examinare a bolnavilor cu afecțiuni ale sistemului hematopoietic. Modificările posibile în principalele sindroame ale medicinei interne.	2	3	5
Total		30	45	75

VI. OBIECTIVE DE REFERINȚĂ ȘI UNITĂȚI DE CONȚINUT

Obiective	Unități de conținut
<p>Pentru fiecare temă prevăzută de programă se va urmări scopul ca studentul:</p> <ul style="list-style-type: none"> • să cunoască: <ul style="list-style-type: none"> ○ bazele fizice metodelor de examen obiectiv al pacientului, tehnica executării practice al dexterităților practice; ○ caracteristice clinice datelor obținute în examen fizical al pacientului și interpretarea variantelor de modificarea lor; ○ tabloul semiologic al sindromul pus în discuție la fiecare temă; ○ maladiile ce se manifestă prin sindromul în cauză; • să definească: <ul style="list-style-type: none"> ○ sindromul pus în discuție la fiecare temă; • să cunoască: <ul style="list-style-type: none"> ○ detalierea sindromului, care cuprinde fiziopatologia, semiologia, metodele moderne de investigații, semnificația sindromului pentru diagnosticul nozologic; ○ maladiile ce se manifestă prin sindromul în cauză; ○ aspectele moderne de etiologie și patogenie ale bolilor discutate la fiecare temă; ○ principiile de diagnostic clinic sindromal și paraclinic (de laborator și instrumental) al fiecărei entități nosologice cu argumentare; • sa demonstreze abilitatea: <ul style="list-style-type: none"> ○ de a efectua examenul fizical al pacientului cu argumentarea datelor obținute în timpul examinării; ○ de a efectua diagnosticul clinic sindromal cu argumentarea lui; ○ de a întocmi planul de examinare paraclinică cu argumentarea lui; • să aplice: <ul style="list-style-type: none"> ○ cunoștințele și deprinderile practice acumulate; ○ algoritmul de diagnostic sindromal, și principiile de tratament în eventualele stări de urgență; ○ cunoștințele ce țin de întocmirea documentației medicale (fișa de observație academică, evidența zilnică a pacientului). • să integreze cunoștințele în domeniile disciplinelor fundamentale, preclinice și ale celor clinice. 	
<p>Tema (capitolul) 1. Curs introductiv în semiologia bolilor interne. Deontologie și etica medicală. Documentație medicală.</p> <ul style="list-style-type: none"> • să definească noțiuni de semiologie medicală. • să cunoască noțiuni de etică și deontologie medicală. • să demonstreze cunoștințele în cadrul examinării documentației medicale. • să aplice cunoștințele dobândite pentru efectuarea interogării (culegerii anamnezei) pacientului; 	<ul style="list-style-type: none"> ○ Deontologie și etica medicală ○ Documentație medicală (fișa medicală, fișa de indicații, foaia de temperatură).

CD 8.5.1 CURRICULUM DISCIPLINĂ

Redacția: 06

Data: 20.09.2017

Pag. 5/11

Obiective	Unități de conținut
	<ul style="list-style-type: none">○ Planul general de examinare a bolnavului.○ Planul anamnezei a bolnavului.○ Planul Inspecției generale a bolnavului.○ Determinare indicilor antropometrici principali.
Tema (capitolul) 2. Planul general de examinare a bolnavului. Inspecția generală a bolnavului. Anropometrie și datele antropometrice. Termometrie. Fișa de temperature. Curbele termice. Modificările posibile în principalele sindroame ale medicinei interne.	
<ul style="list-style-type: none">• să definească noțiuni de semiologie medicală.• să demonstreze cunoștințele în cadrul examinării documentației medicale.• să aplice cunoștințele dobândite pentru efectuarea interogării (culegerii anamnezei) pacientului;	<ul style="list-style-type: none">○ Planul general de examinare a bolnavului.○ Planul anamnezei a bolnavului.○ Planul Inspecției generale a bolnavului.○ Determinare indicilor antropometrici principali.
Tema (capitolul) 3. Explorarea clinică în afecțiunile aparatului respirator. Interogatoriul, Inspecția cutiei toracice. Palparea ca metodă de investigație a bolnavului. Palparea cutiei toracice. percuția plămânilor.	
<ul style="list-style-type: none">• să definească noțiuni de semiologie medicală a sistemului respirator.• să cunoască anatomia și fiziologia sistemului respirator.• Să cunoască consecutivitatea examenului obiectiv a pacientului în cadrul examinării sistemului respirator.• să aplice cunoștințele dobândite pentru efectuarea interogării (culegerii anamnezei) al pacientului cu afecțiuni ale sistemului respirator;• să integreze în practica medicală modificările obiective ale inspecției, palpației și percuției sistemului respirator.	<ul style="list-style-type: none">○ Interogatoriul;○ Inspecția;○ Palpația;○ Percuția;
Tema (capitolul) 4. AUSCULTAȚIA CA METODĂ DE INVESTIGAȚIE A BOLNAVULUI. AUSCULTAȚIA PLĂMÂNILOR. ZGOMOTELE RESPIRATORII PRINCIPALE ȘI SUPRAADĂUGATE.	
<ul style="list-style-type: none">• Să definească noțiuni de auscultație a pulmonilor• să cunoască mecanismele formării fenomenelor auscultative pulmonare și interpretarea clinică a lor.• sa demonstreze cunoștințe practice în auscultația sistemului respirator;• să aplice cunoștințele dobândite pentru efectuarea auscultației pacientului cu afecțiuni ale sistemului respirator;• să integreze în practica medicală modificările obiective ale auscultației sistemului respirator.	<ul style="list-style-type: none">○ Mecanismul de formare a zgomotelor respiratorii principale;○ Mecanismul de formare a zgomotelor respiratorii supraadăugate;○ Regulile de auscultație a pulmonilor.
Tema (capitolul) 5. EXPLORAREA CLINICĂ A BOLNAVULUI CU AFECȚIUNI ALE APARATULUI CARDIOVASCULAR. INTEROGATORIUL. INSPECȚIA. PALPAREA REGIUNII PRECORDIALE ȘI A VASELOR SANGVINE MARI. PERCUȚIA CORDULUI.	
<ul style="list-style-type: none">• să definească noțiuni de semiologie medicală a sistemului cardiovascular.• să cunoască anatomia și fiziologia sistemului cardiovascular.• Să cunoască consecutivitatea examenului obiectiv a pacientului în cadrul examinării sistemului cardiovascular.• să aplice cunoștințele dobândite pentru efectuarea interogării (culegerii anamnezei) al pacientului cu afecțiuni ale sistemului cardiovascular.• să integreze în practica medicală modificările obiective ale inspecției, palpației și percuției sistemului cardiovascular.	<ul style="list-style-type: none">○ Interogatoriul;○ Inspecția;○ Palpația;○ Percuția;
Tema (capitolul) 6. AUSCULTAȚIA CORDULUI. FOCARELE DE AUSCULTAȚIE. ZGOMOTELE CARDIACE NORMALE. MODIFICĂRILE PATOLOGICE ALE ZGOMOTELOR CARDIACE. RITMURILE ÎN TREI TIMPI. ZGOMOTELE SUPRAADĂUGATE. TULBURĂRILE RITMULUI.	
<ul style="list-style-type: none">• Să definească noțiuni de auscultație a cordului;• să cunoască mecanismele formării zgomotelor cardiace și interpretarea clinică a lor.• sa demonstreze cunoștințe practice în auscultația sistemului cardiovascular;• să aplice cunoștințele dobândite pentru efectuarea auscultației pacientului cu afecțiuni ale sistemului cardiovascular;	<ul style="list-style-type: none">○ Mecanismul de formare a zgomotelor cardiace normale○ Mecanismul de formare a zgomotelor supraadăugate;○ Mecanismul de formare a ritmurilor în trei timpi;

CD 8.5.1 CURRICULUM DISCIPLINĂ

Redacția: 06

Data: 20.09.2017

Pag. 6/11

Obiective	Unități de conținut
<ul style="list-style-type: none">• să integreze în practica medicală modificările obiective ale ausculțației sistemului cardiovascular.	<ul style="list-style-type: none">○ Regulile de ausculțație a cordului.
Tema (capitolul) 7. AUSCULTAȚIA CORDULUI. SUFLURILE CARDIACE. SUFLURILE SISTOLICE ȘI DIASTOLICE. TOPOGRAFIE ȘI IRADIERE. FONOCARDIOGRAFIA.	
<ul style="list-style-type: none">• Să definească noțiuni de ausculțație a cordului;• să cunoască mecanismele formării suflurilor cardiace și interpretarea clinică a lor.• sa demonstreze cunoștințe practice în ausculțația suflurilor cardiace;• să aplice cunoștințele dobândite pentru efectuarea ausculțației suflurilor cardiace la pacientului cu afecțiuni ale sistemului cardiovascular;• să integreze în practica medicală modificările obiective ale ausculțației suflurilor cardiace.	<ul style="list-style-type: none">○ Mecanismul de formare a suflurilor cardiace;○ Mecanismul de formare a suflurilor diastolice;○ Mecanismul de formare a suflurilor sistolice;○ Regulile de ausculțație a suflurilor cardiace.
Tema (capitolul) 8. EXAMENUL VASELOR PERIFERICE. APRECIEREA PULSULUI ARTERIAL PERIFERIC ȘI A TENSIUNII ARTERIALE. AUSCULTAȚIA VASELOR. METODA DE EXAMINARE A TENSIUNII VENOASE ȘI A VITEZEI TORENTULUI SANGUIN.	
<ul style="list-style-type: none">• Să definească noțiuni de examinare a vaselor periferice și presiunii arteriale;• să cunoască mecanismele formării proprietăților pulsului și interpretarea clinică a lor.• sa demonstreze cunoștințe practice în ausculțația vaselor și determinarea presiunii arteriale;• să aplice cunoștințele dobândite pentru determinarea modificărilor pulsului și presiunii arteriale la pacientului cu afecțiuni ale sistemului cardiovascular;• să integreze în practica medicală modificările obiective pulsului și presiunii arteriale la pacientului cu afecțiuni ale sistemului cardiovascular.	<ul style="list-style-type: none">○ Interogatoriul;○ Inspecția;○ Palpația;○ Percuția;○ Ausculțația.
Tema (capitolul) 9. ELECTROCARDIOGRAFIA. METODA DE ÎNREGISTRARE ȘI DESCIFRAREA ECG. DERIVAȚIILE STANDARD ȘI TORACICE. ECG ÎN HIPERTROFIA COMPARTIMENTELOR INIMIL.	
<ul style="list-style-type: none">• Să definească noțiuni de electrofiziologie a inimii;• să cunoască metodele de înregistrare a ECG• sa demonstreze cunoștințe practice în descifrarea electrocardiografeii normale și în hipertrofiile atriale și ventriculare;• să aplice cunoștințele dobândite pentru determinarea modificărilor electrocardiografice la pacienții cu afecțiuni ale sistemului cardiovascular;• să integreze în practica medicală modificările obiective a electrocardiografeii la pacientului cu afecțiuni ale sistemului cardiovascular.	<ul style="list-style-type: none">○ Înregistrarea ECG○ Descifrarea ECG
Tema (capitolul) 10. METODELE COMPLEMENTARE DE EXAMINARE A SISTEMULUI CARDIOVASCULAR. EXAMINAREA PACIENTULUI STANDARDIZAT LA CUSIM.	
<ul style="list-style-type: none">• Să definească metodele complementare de examinare a sistemului cardiovascular;• să cunoască metodele complementare de examinare a sistemului cardiovascular• sa demonstreze cunoștințe practice în descifrarea metodele complementare de examinare a sistemului cardiovascular;• să aplice cunoștințele dobândite pentru determinarea modificărilor în cadrul metodelor complementare de examinare a sistemului cardiovascular la pacienții cu afecțiuni ale sistemului cardiovascular;• să integreze în practica medicală modificările obiective în examinarea complementară a sistemului cardiovascular la pacienți.	<ul style="list-style-type: none">○ Ecocardiografia○ Fonocardiografia○ Doplerografia○ Tomografia computerizată○ Coronarografia○ Scintigrafia miocardului
Tema (capitolul) 11. METODELE DE EXAMINARE A BOLNAVILOR CU AFECȚIUNI ALE TRACTULUI DIGESTIV: ACUZELE, INSPECȚIA, AUSCULTAȚIA, PERCUȚIA, PALPAREA ABDOMENULUI. METODELE SUPLIMENTARE DE EXAMINARE.	
<ul style="list-style-type: none">• să definească noțiuni de semiologie medicală a sistemului digestiv.• să cunoască anatomia și fiziologia sistemului digestiv.• Să cunoască consecutivitatea examenului obiectiv a pacientului în cadrul examinării sistemului digestiv.• să aplice cunoștințele dobândite pentru efectuarea interogării (culegerii anamnezei) al pacientului cu afecțiuni ale sistemului digestiv.• să integreze în practica medicală modificările obiective ale inspecției, palpației și	<ul style="list-style-type: none">○ Interogatoriul;○ Inspecția;○ Palpația;○ Percuția;○ Ausculțația.

CD 8.5.1 CURRICULUM DISCIPLINĂ

Redacția: 06

Data: 20.09.2017

Pag. 7/11

Obiective	Unități de conținut
percuției sistemului digestiv.	
Tema (capitolul) 12. METODELE DE EXAMINARE A BOLNAVILOR CU AFECȚIUNI ALE FICATULUI ȘI VEZICII BILIARE: ACUZELE, INSPECȚIA, AUSCULTAȚIA, PERCUȚIA, PALPAREA ABDOMENULUI. METODELE SUPLIMENTARE DE EXAMINARE.	
<ul style="list-style-type: none">• să definească noțiuni de semiologie medicală a ficatului și vezicii biliare.• să cunoască anatomia și fiziologia a ficatului și vezicii biliare.• Să cunoască consecutivitatea examenului obiectiv a pacientului în cadrul examinării a ficatului și vezicii biliare.• să aplice cunoștințele dobândite pentru efectuarea interogării (culegerii anamnezei) al pacientului cu afecțiuni ale ficatului și vezicii biliare.• să integreze în practica medicală modificările obiective ale inspecției, palpației și percuției a ficatului și vezicii biliare.	<ul style="list-style-type: none">○ Interogatoriul;○ Inspecția;○ Palpația;○ Percuția;○ Auscultația.
Tema (capitolul) 13. METODELE CLINICE ȘI PARACLINICE DE EXAMINARE ALE BOLNAVILOR CU AFECȚIUNI ALE RINICHILOR ȘI CAILOR URINARE. EXAMENUL DE LABORATOR AL URINEI.	
<ul style="list-style-type: none">• să definească noțiuni de semiologie medicală a sistemului renourinar.• să cunoască anatomia și fiziologia sistemului renourinar.• Să cunoască consecutivitatea examenului obiectiv a pacientului în cadrul examinării sistemului renourinar.• să aplice cunoștințele dobândite pentru efectuarea interogării (culegerii anamnezei) al pacientului cu afecțiuni ale sistemului renourinar.• să integreze în practica medicală modificările obiective ale inspecției, palpației și percuției sistemului renourinar.	<ul style="list-style-type: none">○ Interogatoriul;○ Inspecția;○ Palpația;○ Percuția;○ Auscultația.
Tema (capitolul) 14. METODELE DE EXAMINARE A BOLNAVILOR CU AFECȚIUNI ALE SISTEMULUI ENDOCRIN.	
<ul style="list-style-type: none">• să definească noțiuni de semiologie medicală a sistemului endocrin.• să cunoască anatomia și fiziologia sistemului endocrin.• Să cunoască consecutivitatea examenului obiectiv a pacientului în cadrul examinării sistemului endocrin.• să aplice cunoștințele dobândite pentru efectuarea interogării (culegerii anamnezei) al pacientului cu afecțiuni ale sistemului endocrin.• să integreze în practica medicală modificările obiective ale inspecției, palpației și percuției sistemului endocrin.	<ul style="list-style-type: none">○ Interogatoriul;○ Inspecția;○ Palpația;○ Percuția;○ Auscultația.
Tema (capitolul) 15. METODELE DE EXAMINARE A BOLNAVILOR CU AFECȚIUNI ALE SISTEMULUI HEMATOPOIETIC.	
<ul style="list-style-type: none">• să definească noțiuni de semiologie medicală a sistemului hematopoietic.• să cunoască anatomia și fiziologia sistemului endocrin.• Să cunoască consecutivitatea examenului obiectiv a pacientului în cadrul examinării sistemului hematopoietic.• să aplice cunoștințele dobândite pentru efectuarea interogării (culegerii anamnezei) al pacientului cu afecțiuni ale sistemului hematopoietic.• să integreze în practica medicală modificările obiective ale inspecției, palpației și percuției sistemului hematopoietic.	<ul style="list-style-type: none">○ Interogatoriul;○ Inspecția;○ Palpația;○ Percuția;○ Auscultația.

VII. COMPETENȚE PROFESIONALE (SPECIFICE (CS) ȘI TRANSVERSALE (CT)) ȘI FINALITĂȚI DE STUDIU

✓ Competențe profesionale (specifice) (CS)

- CP1. Să identifice etiologie, patofiziologie, manifestări clinice, datele de laborator și instrumental, pentru diagnosticul sindromal. Să posede atât cunoștințe cât și o vastă capacitate de înțelegere a diferitor aspecte patofiziologice, pentru a avea posibilitatea de a dezvolta o gamă variată de însușiri, incluzând cele de cercetare, investigare, analiză, precum și de a putea confrunța și rezolva unele probleme, planifica comunicări, și a prezenta spirit de echipă.

CD 8.5.1 CURRICULUM DISCIPLINĂ

Redacția: 06

Data: 20.09.2017

Pag. 8/11

CP2. Să posede cunoștințe referitoare la alegerea tipului de analize și a metodelor de investigare clinice, paraclinice și instrumentale pentru evaluarea corectă pacientul și ca rezultat stabilirea diagnosticului sindromal corect al pacientului;

Să înțeleagă importanța interpretării corecte a rezultatelor obținute în evaluarea stării funcționale a organelor și sistemelor în contextul unei cooperări medic–specialist de laborator.

✓ **Competențe transversale (CT)**

CT1. Autonomie și responsabilitate

- dobândirea de repere morale, formarea unor atitudini profesionale și civice, care să permită studenților să fie corecți, onești, neconflictuali, cooperanți, înțelegători în fața suferinței, disponibili să ajute oamenii, interesați de dezvoltarea comunității;
- să cunoască, să respecte și să contribuie la dezvoltarea valorilor morale și a eticii profesionale;
- să învețe să recunoască o problemă atunci când se ivește și să ofere soluții responsabile pentru rezolvarea ei.

✓ **Finalități de studiu**

- Educarea studenților în spiritul rigurozității actului medical și al înțelegerii rolului determinant al științelor fundamentale pentru nivelul dat, precum și pentru formarea lor profesională. Dobândirea de către studenți a unor deprinderi practice privind executarea corectă a unor explorări funcționale, pe baza înțelegerii nu numai a procedurilor, dar și a fenomenelor explorate, precum și a principiilor tehnicilor respective;
- Pregătirea teoretică și practică a studenților pentru a putea asimila cunoștințe, pentru stabilirea madiilor reumatice.

Notă. Finalitățile disciplinei (se deduc din competențele profesionale și valențele formative ale conținutului informațional al disciplinei).

VIII. LUCRUL INDIVIDUAL AL STUDENTULUI

Nr.	Produsul preconizat	Strategii de realizare	Criterii de evaluare	Termen de realizare
1.	Lucrul cu pacientul	Examinarea clinică a pacientului și stabilirea diagnosticul sindromal prezumtiv, cu recomandările ulterioare, în cadrul examinării complexe pacientului,	Abilitatea formulării concluziilor, corectitudinea complectării fișei de lucru	Pe parcursul disciplinei
2.	Pregătirea prezentărilor, posterelor și referatelor	Selectarea temei de cercetare, stabilirea planului și termenul de realizare. Stabilirea componentelor proiectului prezentării PowerPoint, poster sau referat – tema, scopul, rezultate, concluzii, aplicații practice, bibliografie.	Gradul de pătrundere în esența temei proiectului, nivelul de argumentare științifică, calitatea concluziilor, elemente de creativitate, formarea atitudinii personale, coerența expunerii și corectitudinea științifică, prezentarea grafică, modalitatea de prezentare	Până la sfârșit disciplinei
3.	Aplicarea diferitor tehnici de învățare		Volumul de muncă, gradul de pătrundere în esența diferitor subiecte, nivelul de argumentare științifică, calitatea concluziilor, elemente de creativitate, demonstrarea înțelegerii problemei, formarea atitudinii personale	Pe parcursul disciplinei

IX. SUGESTII METODOLOGICE DE PREDARE-ÎNVĂȚARE-EVALUARE

• **Metode de predare și învățare utilizate**

Disciplina de Medicină Internă Semiologie este disciplină obligatorie și se predă în conformitate cu standardul clasic universitar: prelegeri, seminare și lucrări practice. Cursul teoretic la prelegeri este ținut de titularii de curs.

CD 8.5.1 CURRICULUM DISCIPLINĂ

Redacția:	06
Data:	20.09.2017
Pag. 9/11	

- **Strategii didactice aplicate**

Încercați să înțelegeți noțiunile – chee, explicate de profesor, dar nu vă axați pe metodele de evaluare, învățați nu pentru a susține totalizările și a fi admiși la sesiune, dar pentru a obține cunoștințe pe care le veți folosi, mai apoi, la alte discipline.

Cursul este destinat de a satisface nevoile studenților de formare și dezvoltare profesională, deaceea cereți profesorului, ca fiecare informație să fie argumentată prin exemple, aplicații, probleme teoretice și practice, acest fapt va asigura un mod activ de învățare.

Dezvoltați metacognitia – dialog interior cu voi înșăși, aceasta vă va ajuta să construiți deprinderi de învățare, care vor permite să vă controlați formarea profesională.

Folosiți diferite resurse nonverbale ca scheme, documente, experiențe, dispozitive, acestea susțin formarea competențelor profesionale, creați-vă sarcini de lucru, soluționarea cărora va avea consecințe reale.

Utilizați diferite metode de angajare în lectura activă și resurse, care provoacă gândirea critică pentru a rezolva probleme de situație, acestea măresc capacitatea de sistematizare a studentului.

„Încearcă să fii profesor”, explica colegului/colegilor momentele cheie din tema studiată, dă exemple proprii, explică momentele dificile, ascultă părerile lor. Abilitatea de a explica colegilor materialul îți va dezvolta capacitatea de gândire și exprimare.

- **Tehologii didactice aplicate**

Prezentarea cazului clinic – ca metodă de instruire bazată pe analiza situației clinice a unui pacient virtual și real (din secție), joc de roluri „pacient-student-profesor” ce va permite de efectua conexiune între cunoștințe teoretice și practice care servesc ca platformă pentru instruirea clinică.

- **Metode de evaluare (inclusiv cu indicarea modalității de calcul a notei finale)**

Curentă:

- a. La lecțiile practice – la fiecare lecție practică studentul este apreciat cu notă în baza estimării pretestului (mai frecvent sub formă de extemporal), a lucrului la patul pacientului, a comunicării-referat la tema respectivă și a însușirii practice a temei.
- b. Foaia de observație didactică se notează în baza prezentării ei la finele modulului și discuției (susținere) a foii de observație în fața colegilor pe parcursul ciclului.

Finală: La examenul de promovare la disciplina Medicină Internă semiologie nu sunt admiși studenții cu media anuală sub nota 5, precum și studenții care nu au recuperat absențele de la lucrările practice.

Examenul la disciplina de Medicină Internă Semiologie (evaluarea sumară) este unul combinat, alcătuit din proba test-grilă (variantea ”Test Editor” IP USMF “Nicolae Testemițanu”) și proba scrisă și evaluarea deprinderilor practice. Proba test-grilă constă din variante a câte 100 teste fiecare din toate temele cursului de Medicină Internă semiologie, dintre care 40 de teste sunt compliment simplu, 60 de teste compliment multiplu. Studentul are la dispoziție în total 2 ore pentru a răspunde la test. Proba se notează cu note de la 0 până la 10. Studentul are la dispoziție 90 min pentru răspuns în scris. Proba se notează cu note de la 0 până la 10. Subiectele deprinderilor practice se aprobă la ședința catedrei și se aduc la cunoștința studenților până la sesiune.

Evaluarea cunoștințelor se apreciază cu note de la 10 la 1 fără zecimale, după cum urmează:

- Nota 10 sau “excelent” (echivalent ECTS - A) va fi acordată pentru însușirea 91-100% din material;
- Nota 9 sau “foarte bine” (echivalent ECTS - B) va fi acordat pentru însușirea 81-90% din material;
- Nota 8 sau “bine” (echivalent ECTS - C) va fi acordată pentru însușirea 71-80% din material;
- Notele 6 și 7 sau “satisfăcător” (echivalent ECTS - D) vor fi acordate pentru însușirea respectiv a 61-65% și 66-70% dn material;
- Nota 5 sau “slab” (echivalent ECTS - E) va fi acordată pentru însușirea 51-60 din material;

CD 8.5.1 CURRICULUM DISCIPLINĂ

Redacția: 06

Data: 20.09.2017

Pag. 10/11

- Notele 3 și 4 (echivalent ECTS - FX) vor fi acordate pentru însușirea 31-40% și respectiv 41-50% din material;
- Notele 1 și 2 sau “nesatisfăcător” (echivalent ECTS - F) vor fi acordate pentru însușirea 0-30% din material.

Nota finală constă din 4 componente: nota medie anuală X coeficientul 0,3; deprinderi practice X coeficientul 0,2; examen oral X coeficientul 0,3; test computerizat X coeficientul 0,2.

Modalitatea de rotunjire a notelor la etapele de evaluare

Grila notelor intermediare (media anuală, notele de la etapele examenului)	Sistemul de notare național	Echivalent ECTS
1,00-3,00	2	F
3,01-4,99	4	FX
5,00	5	E
5,01-5,50	5,5	
5,51-6,0	6	
6,01-6,50	6,5	D
6,51-7,00	7	
7,01-7,50	7,5	C
7,51-8,00	8	
8,01-8,50	8,5	
8,51-8,00	9	B
9,01-9,50	9,5	
9,51-10,0	10	A

Nota medie anuală și notele tuturor etapelor de examinare finală (asistate la calculator, testare, răspuns oral) - toate vor fi exprimate în numere conform scalei de notare (vezi tabelul), iar nota finală obținută va fi exprimată în număr cu două zecimale, care va fi trecută în carnetul de note.

Neprezentarea la examen fără motive întemeiate se înregistrează ca “absent” și se echivalează cu calificativul 0 (zero). Studentul are dreptul la 2 susțineri repetate ale examenului nepromovat.

X. BIBLIOGRAFIA RECOMANDATĂ :

A. Obligatorie:

1. Semiologie Medicală. Georgescu M. București, 2003
2. Semiologie Medicală. Bruckner I. București, 2008
3. Propedeutica Bolilor Interne. Vasilenko V. (traduc. În română) Chișinău 1992
4. Пропедевтика Внутренних болезней. Василенко В.Х. Москва 1989
5. Основы семиотики заболеваний внутренних органов. Стругинский, А.П.Баранов, Г.Е.Ройтберг, Ю.П.Гапоненков. Москва 2017
6. A Guide to Physical Examination and History Taking. Barbara Bates. J.B.Lippincot Company. Phyladelphia, USA

B. Suplimentară

1. Curs de Semiologie Medicală. Stanciu C. Iași. 1990
2. Principiile Medicinii Interne. Harison . Teora 2001
3. Bolile aparatului respirator. Botnaru V. . Chișinău 2002
4. Exmenul Clinic în afecțiunile aparatului digestiv. Botnaru V. Chișinău 2005
5. Aspecte clinice În cardiologie. Botnaru V. Chișinău 1998
6. Очерки клинической кардиологи. Ботнару В. Кишинёв 2003
7. Обследование при болезнях органов пищеварения. Ботнару В. Кишинёв 2006

CD 8.5.1 CURRICULUM DISCIPLINĂ

Redacția:	06
Data:	20.09.2017
Pag. 11/11	

8. Clinical Medicine. Kumar&Clark. VII-th edition. London 2009